

[Schlüter.]

ver stillingen i statsfinanserne? Vi ved det ikke, men vi ved, at afgørende beslutninger skal træffes hurtigt, og at der gerne skal være et sikkert flertal for dem.

Statsministeren talte om at finde de nødvendige forbindelseslinjer, og det er også nødvendigt, men det er jo regeringens opgave først og fremmest at klare den opgave. S, socialdemokratiet, og V, venstre, fik et flertal ved folketingsvalget den 9. januar, og det er en helt afgørende ny ting i folketingets tilværelse.

Hr. Kjeld Olesen har foreslået en dagsorden. Den er meget klar. Dens betydning, hvis den vedtages, er oplagt; så må under alle omstændigheder regeringen træde tilbage. Men så spørger jeg: hvad fører det til? Ved hr. Kjeld Olesen det mon? Vi andre kan ikke overskue det. Vi ser gerne et bredt samarbejde, vi går ind for det, men hvor er garantien for, at det kommer? Gavner det mon muligheden for at skabe det brede samarbejde mellem S og V, at man starter med at sparke til den ene af de to? Bliver løsningen ikke let, hvis dagsordenen, som hr. Kjeld Olesen har foreslået, bliver vedtaget, at i stedet for en venstremindretalsregering, der ikke kan løse opgaven alene, får vi en socialdemokratisk mindretalsregering, som heller ikke kan løse opgaven alene? Er vi så kommet længere?

Jeg har forstået, at under de drøftelser, der har fundet sted mellem venstre og socialdemokratiet efter valget, har socialdemokratiet insisteret på to ting: at få ledelsen af en regering, hvis socialdemokratiet skal være med, og at man under en eller anden form får en begyndelse på økonomisk demokrati. Det er jo betingelser, man kan forstå, men er et flertal i dette ting mon rede til at støtte den kurs? Jeg tvivler på det. Hvad gavner det at konstatere et flertal mod venstre eller et flertal mod socialdemokratiet? Det, landet har brug for, er et flertal for noget, et positivt flertal. Det er lettere at styrte regeringer end at danne nye, så broget som folketinget nu er sammensat. Hvor ligger garantien eller bare sandsynligheden for, at vi får den brede flertalsregering, hvis tinget vedtager den dagsorden, hr. Kjeld Olesen har foreslået? Vi er aldeles enige i det, der står i denne dagsordens slutning. Vi bør undersøge, om vi kan få dannet en bred fler-

talsregering. Men lige så vigtigt det er, lige så vigtigt er det at undgå, at det hele blot ender i, at vi får en socialdemokratisk mindretalsregering, som heller ikke kan klare problemerne.

Vi får ikke en bred flertalsregering blot i og med, at den nuværende regering tvinges til at træde tilbage. Jeg skal derfor på det konservative folkepartis vegne stille følgende:

Ændringsforslag

til den motiverede dagsorden, hr. Kjeld Olesen har stillet.

„Andet afsnit udgår og erstattes af følgende:

„beslutter tinget, at der skal gives mulighed for nye forhandlinger ud fra ønsket om dannelsen af en bred flertalsregering.“

Jeg tror, det er nogle år siden, det konservative folkeparti under disse i reglen negative dagsordensdebatter har meldt sig blandt forslagsstillerne. Vi plejer ikke at sinke tingets arbejde med sådanne aktioner. Det er første gang gennem nogle år, vi stiller et forslag, men vi gør det ud fra det synspunkt, at det, der nu er vigtigst, er ikke at styrte regeringer, men at sørge for, at vi fører forhandlinger intenst og seriøst, som kan sikre os det resultat, som nok de fleste her i salen er enige om: at det bedste for landet ville være, om vi skaffede en bred flertalsregering. Men vi må have sikkerhed for, at den kan blive virkelighed.

Første næstformand (Grete Hækkerup):

Der er nu af hr. Schlüter stillet følgende ændringsforslag til forslag om motiveret dagsorden af hr. Kjeld Olesen.

Andet afsnit affattes således: (se ovenfor). Dette ændringsforslag indgår nu i forhandlingen.

Gert Petersen (SF):

Jeg vil med det samme forklare, hvorfor SF ikke kan acceptere det af hr. Schlüter stillede ændringsforslag. Det, der står, er jo faktisk, at statsministeren skal forsvætte de forhandlinger, som vi nu har oplevet siden den 9. januar, og som der ikke kom noget ud af. Vi er en hel del, der har en mistanke om — hvad man i øvrigt måtte mene om den politiske situation, og hvilken kurs der skal køres — at der ikke kom noget ud af